

DECIZIA nr. 544/03.12.2012
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC X SRL
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia judeteana pentru accize si operatiuni vamale Ilfov cu adresele nr. x si nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x ,x si nr. x, cu privire la contestatia **SC X SRL** cu sediul in Bucuresti, Sos. x 1 sector 4.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Bucuresti sub nr. x si nr. x si la Directia judeteana pentru accize si operatiuni vamale Ilfov sub nr. x si nr. x il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, comunicate in 20.09.2012, prin care organul vamal a stabilit in sarcina societatii o diferenta de drepturi vamale de import in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

De asemenea, prin contestatia formulata societatea solicita suspendarea executarii silite a actelor administrativ fiscale atacate.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

I. Prin contestatia formulata SC X SRL solicita anularea Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x in ceea ce priveste suma de x lei reprezentand obligatii suplimentare dupa cu urmeaza:

- x lei - taxe vamale;
- x lei -taxe vamale antidumping;
- x lei -TVA;
- x lei - majorari si penalitati de intarziere.

In sustinerea contestatiei societatea invoca urmatoarele argumente:

Considera concluziile procesului verbal de control drept abuzive avand in vedere ca importatorul a intreprins toate masurile in vederea asigurarii ca marfa achizitionata poate beneficia de regimul tarifar preferential. In acest sens, a solicitat exportatorului din Malaezia certificatul de origine care a fost depus impreuna cu alte documente justificative in vederea efectuarii formalitatilor de import.

Importatorul nu a avut mijloacele necesare in vederea verificarii originalitatii documentelor primite de la importator. In acest sens, dupa primirea procesului verbal de control contestat prin prezenta, subscrisa a solicitat informatii suplimentare din partea exportatorului, acesta din urma asigurandu-l ca exista doar o neintelegere si ca certificatul de origine a fost certificat de catre autoritatile malaeziene.

Conform procedurilor vamale, certificatele de origine nu se emit de catre autoritatile competente, ci doar se vizeaza de acestea din urma, viza ce confirma declaratia exportatorului. In procesul verbal de control se mentioneaza ca certificatul de origine prezentat nu a fost eliberat de catre Ministerul Comertului International si Industriilor din Malaezia, fapt pentru care subscrisa il considera eronat, autoritatea avand doar obligatia confirmarii declaratie exportatorului.

Conform art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European si al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat):

„(1) În alte situații decât cele menționate la articolul 79 alineatul (1) al doilea paragraf si la articolele 80, 81 si 83, o anumită sumă corespunzătoare taxelor la import sau la export este rambursată sau remisă în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, valoarea datoriei vamale notificate anterior a fost inferioară valorii plătibile, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea;

(b) debitorul a acționat cu bună-credință.

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, a făcut dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost întrunite”.

Subscrisa considera ca nu a putut in mod rezonabil sa detecteze eroarea si ca a actionat cu buna credinta in relatia cu exportatorul din Malaezia si prin urmare nu poate fi penalizata pentru erorile exportatorului din Malaezia, intrucat toate documentele prezentate de exportator confirma faptul ca bunurile importate au originea din Malaezia.

Sustine ca autoritatile vamale nu au fost interesate sa verifice care este originea marfurilor, investigatiile acestora, oprindu-se la momentul primirii informatiei din partea autoritatii din Malaezia si ca nu a primit o copie a acestei notificari mentionate in procesul verbal. Autoritatile vamale din Romania au retinut ca certificatul de origine doar nu a fost emis de autoritatile competente din Malaezia, nicidecum ca bunurile nu s-ar putea califica pentru aplicarea acestor aranjamente preferential.

In momentul depunerii declaratiei de import i-a fost solicitata achitarea unei garantii in suma de x lei, suma pe care a achitat-o cu OP nr. x, suma care a fost returnata de catre autoritatile vamale in data de 20.12.2012, iar prin returnarea acestei garantii considera ca formalitatile de import au fost incheiate si ca nu au fost identificate erori in documentele prezentate.

In concluzie, contestatara solicita anulara Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x si a procesului verbal de control nr. x.

De asemenea, prin adresa nr. x solicita suspendarea executarii silite a actelor administrativ fiscale atacate.

II. In procesul-verbal de control nr. x organele vamale mntioneaza ca la data de 25.11.2011 firma SC X SRL a depus declaratia vamala de punere in libera circulatie nr. 1x pentru partida de marfa reprezentand cantitatea de x metri patrati de tesatura cu ochiuri deschise de 5x5 mm din fibra din sticla intre 90-165 gr./mp, cod tarifar 7019590011, pentru care a prezentat certificatul de origine FORM A nr. X, declarand ca originea marfii este din Malaezia.

In urma controlului „a posteriori” initiat de DJAOV Ilfov administratia competeta din Malaezia cu adresa MTI: X a transmis Directiei Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor ca certificatul de FORM A nr. X, nu a fost eliberat de Ministerul Comertului International si Industrie din Malaezia si in consecinta, marfurile nu beneficiaza de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte.

Drept urmare, Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Ilfov a incheiat procesul-verbal de control nr. x in baza caruia a fost emisa decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care au stabilit in sarcina SC X SRL diferente de drepturi vamale de import in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

Ca temei de drept organul vamal invoca art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor vamale, sustinerile contestatarei si prevederile legale pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la Registrul Comertului Bucuresti sub nr. J 40/9651/2006, CUI 18758840.

3.1. Referitor la datoria vamala in suma de x lei stabilita prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatoare datoreaza datoria vamala stabilita prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x in conditiile in care certificatul de origine FORM A nr. X depus de aceasta la data efectuarii formalitatilor vamale nu este eliberat de autoritatile competente din Malaezia.

In fapt, SC X SRL a importat din Malaysia prin Biroul vamal Antrepozite –DIAOV Ilfov conform declaratiei vamale de punere in libera circulatie nr. 1x (prin comisionarul vamal SC XSA) cantitatea de x metri patrati de tesatura cu ochiuri deschise de 5x5 mm din fibra din sticla intre 90-165 gr./mp, cod tarifar 7019590011, pentru care a prezentat certificatul de origine FORM A nr. X, declarand ca originea marfii este din Malaezia, si a beneficiat de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca in urma controlului „a posteriori” initiat de DIAOV Ilfov administratia competeta din Malaezia cu adresa MTI: X a transmis Directiei Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor ca certificatul de FORM A nr. X, nu a fost eliberat de Ministerul Comertului International si Industrie din Malaezia.

Astfel, prin procesul verbal de control nr. x organele vamale au stabilit ca SC X SRL pentru marfurile importate nu beneficia de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte si pe cale de consecinta in baza acestuia au emis decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care au stabilit in sarcina contestatarei diferente de drepturi vamale de import in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

SC X SRL sustine ca in calitate de importator nu a avut mijloacele necesare in vederea verificarii originalitatii documentelor primite de la importator. In acest sens, dupa primirea procesului verbal de control contestat prin prezenta, subscrisa a solicitat informatii suplimentare din partea exportatorului, acesta din urma asigurandu-l ca exista doar o neintelegere si ca certificatul de origine a fost certificat de catre autoritatile malaeziene.

Conform procedurilor vamale, certificatele de origine nu se emit de catre autoritatile competente, ci doar se vizeaza de acestea din urma, viza ce confirma declaratia exportatorului. In procesul verbal de control se mentioneaza ca certificatul de origine prezentat nu a fost eliberat de catre Ministerul Comertului International si Industriilor din Malaezia, fapt pentru care subscrisa il considera eronat, autoritatea avand doar obligatia confirmarii declaratiei exportatorului.

De asemenea, considera ca nu a putut in mod rezonabil sa detecteze eroarea si ca a actionat cu buna credinta in relatia cu exportatorul din Malaezia si prin urmare nu poate fi penalizata pentru erorile exportatorului din Malaezia, intrucat toate documentele prezentate de exportator confirma faptul ca bunurile importate au originea din Malaezia.

In drept, Art. 5 (1) si (2) din REGULAMENTUL (CE) Nr. 732/2008 AL CONSILIULUI din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 si (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei prevede:

(1) Preferințele tarifare prevăzute se aplică importurilor de produse care intră sub incidența regimului acordat țării beneficiare din care sunt originare produsele.

(2) În sensul regimurilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2), regulile de origine, în ceea ce privește definiția noțiunii de produse originare, precum și procedurile și metodele de cooperare administrative aferente sunt cele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

Regulamentul (CEE) 2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr.2913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar prevede:

Art. 67 (1) lit a) În sensul dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare generalizate acordate de Comunitate unor produse care provin din țări în curs de dezvoltare (denumite în continuare «țări beneficiare»), următoarele se considera produse originare într-o țară beneficiară:

lit a) produse obținute integral în țara respectivă, în sensul articolului 68>.

Art. 68 (1) Următoarele produse se considera ca fiind obținute integral într-o țară beneficiară sau în Comunitate:

(k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j).

Art. 80 - Produsele originare din țara beneficiară beneficiază de preferințele tarifare menționate la articolul 67 la prezentarea:

(a) fie a unui certificat de origine tip A, al cărui model se afla în anexa 17,

Art 81- (1) Produsele originare în sensul prezentei secțiuni sunt admise la import în Comunitate în beneficiul preferințelor tarifare menționate la articolul 67, cu condiția ca ele să fi fost transportate direct în sensul articolului 78, **pe baza prezentării unui certificat de origine tip A, eliberat fie de autoritățile vamale, fie de alte autorități guvernamentale competente din țara beneficiară, cu condiția ca țara respectivă:**

- să fi comunicat Comisiei informațiile solicitate în conformitate cu articolul 93 și

- să acorde sprijin Comunității permitând autorităților vamale din statele membre să verifice autenticitatea documentului sau exactitatea informațiilor privitoare la adevărata origine a produselor respective.

(2) Certificatul de origine tip A se eliberează numai când poate servi ca titlu justificativ necesar pentru aplicarea preferințelor tarifare prevăzute la articolul 67.

(3) Certificatul de origine tip A se eliberează numai pe baza unei cereri scrise prezentate de exportator sau de reprezentantul autorizat al acestuia.

(4) Exportatorul sau reprezentantul sau autorizat trebuie să prezinte cererea însoțită de toate documentele justificative pentru a dovedi că produsele pentru export îndeplinesc condițiile necesare în vederea eliberării unui certificat de origine tip A.

(5) Certificatul se eliberează de către autoritățile guvernamentale competente din țara beneficiară dacă produsele de export pot fi considerate produse originare din țara respectivă în sensul dispozițiilor subsecțiunii 1. Certificatul este pus la dispoziția exportatorului imediat după efectuarea sau asigurarea exportului.

(6) Pentru a verifica dacă au fost respectate condițiile prevăzute la alineatul (5), autoritățile guvernamentale competente au dreptul să solicite orice act doveditor sau să efectueze verificările pe care le considera necesare.

(7) Autorităților guvernamentale competente din țara exportatoare beneficiară le revine sarcina de a asigura completarea corectă a certificatelor și cererilor.

Art. 83- Dat fiind că certificatul de origine tip A reprezintă dovada documentară pentru aplicarea dispozițiilor privind preferințele tarifare menționate la articolul 67, autoritățile guvernamentale competente din țara exportatoare răspund de luarea oricăror măsuri necesare pentru verificarea originii produselor și a celorlalte date înscrise pe certificat.

Art 85 -(1) Prin derogare de la articolul 81 alineatul (5), certificatul de origine tip A poate fi emis în mod excepțional după exportul produselor la care se referă, dacă:

(a) nu a fost emis la data exportului datorită unor erori sau omisiuni involuntare sau unor împrejurări speciale sau

(b) s-a dovedit autoritatilor vamale ca certificatul de origine tip A a fost emis, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

(2) Autoritatile guvernamentale competente pot emite retroactiv un certificat doar dupa ce verifica daca datele cuprinse în cererea exportatorului sunt conforme cu cele cuprinse în documentele de export corespunzatoare si ca nu a fost emis un certificat de origine tip A în conformitate cu dispozitiile prezentei sectiuni, când au fost exportate produsele în cauza.

(3) Rubrica 4 a certificatelor de origine tip A eliberate retroactiv trebuie sa contina mentiunea «Issued retrospectively» sau «Délivré a posteriori».

Art. 97-I (1) Certificatele de origine tip A, al căror model este prezentat în anexa 17, se emit pe baza unei cereri scrise prezentate de exportator sau de reprezentantul autorizat al acestuia, însoțită de orice alte documente justificative, pentru a dovedi că produsele pentru export îndeplinesc condițiile necesare în vederea emiterii unui certificat de origine tip A.

(2) Certificatul se pune la dispoziția exportatorului imediat după efectuarea sau asigurarea exportului. Cu toate acestea, certificatul de origine tip A poate fi emis în mod excepțional după exportul produselor la care se referă dacă:

(a) nu a fost emis în momentul exportului ca urmare a unor erori, a unor omisiuni involuntare sau a unor circumstanțe speciale sau

(b) s-a dovedit autorităților guvernamentale competente că certificatul de origine tip A a fost emis, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

(3) Autoritățile guvernamentale competente pot emite retroactiv un certificat doar după ce verifică dacă informațiile cuprinse în cererea exportatorului coincid cu cele din documentele de export corespunzătoare și că la exportul produselor în cauză nu s-a emis un certificat de origine tip A în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni.

Rubrica 4 a certificatelor de origine tip A emise retroactiv trebuie să conțină mențiunea „Issued retrospectively” sau „Délivré à posteriori”.

În speta, sunt incidente și dispozițiile art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) care prevăd:

„(1) În alte situații decât cele menționate la articolul 79 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 80, 81 și 83, o anumită sumă corespunzătoare taxelor la import sau la export este rambursată sau remisă în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, valoarea datoriei vamale notificate anterior a fost inferioară valorii plătitibile, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea;

(b) debitorul a acționat cu bună-credință.

(2) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări sau ale unui teritoriu situat în exteriorul teritoriului vamal comunitar, eliberarea unui certificat de către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în sensul alineatului (1) litera (a).

*Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, **cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente aveau la cunostință sau trebuiau în mod rezonabil să aibă la cunostință faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru acordarea beneficiilor regimului preferențial.***

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, a făcut dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost întrunite.

Debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, un aviz indicând că existau îndoieli

temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țările sau teritoriile beneficiare”.

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate pentru a beneficia de de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte la efectuarea formalitatilor vamale SC X SRL avea obligatia sa prezinte un certificat FORM A, eliberat de autoritatile competente din Malaezia.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca la efectuarea formalitatilor vamale la declaratia vamala de punere in libera circulatie nr. 1x depusa prin comisionarul vamal SC XSA pentru cantitatea de x metri patrati de tesatura cu ochiuri deschise de 5x5 mm din fibra din sticla intre 90-165 gr./mp, cod tarifar 7019590011, a prezentat certificatul de origine FORM A nr. X, declarand ca originea marfii este din Malaezia, si a beneficiat de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte.

In urma controlului „a posteriori” initiat de DJAOV Ilfov, administratia competeta din Malaezia cu adresa MTI: X a transmis Directiei Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor ca certificatul de FORM A nr. X, **nu a fost eliberat de Ministerul International si Industrie din Malaezia.**

Afirmatiile societatii, precum ca *“Conform procedurilor vamale, certificatele de origine nu se emit de catre autoritatile competente, ci doar se vizeaza de acestea din urma, viza ce confirma declaratia exportatorului. In procesul verbal de control se mentioneaza ca certificatul de origine prezentat nu a fost eliberat de catre Ministerul Comertului International si Industriilor din Malaezia, fapt pentru care subscrisa il considera eronat, autoritatea avand doar obligatia confirmarii declaratie exportatorului”*, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat art. 81 alin 5 din Regulamentul 2454/1993 prevede in mod imperative ca **“Certificatul se elibereaza de catre autoritatile guvernamentale competente din tara beneficiara daca produsele de export pot fi considerate produse originare din tara respectiva în sensul dispozitiilor subsectiunii 1. Certificatul este pus la dispozitia exportatorului imediat dupa efectuarea sau asigurarea exportului”**.

Intrucat aplicarea la import a taxei vamale preferentiale SPG Malaezia de 3.5 % asa cum a fost inregistrata in declaratia vamala de punere in libera circulatie nr. 1x este conditionata de prezentarea unui certificat de origine FORM A emis de tara beneficiara a regimului tarifar preferential (Malaezia), dupa cum rezulta din art. 80 lit. a) din REG. CEE nr. 2454/1993 privind Regulamentul Vamal Comunitar, iar potrivit art. 83 din acelasi act normativ *>Dat fiind ca certificatul de origine tip A reprezinta dovada documentara pentru aplicarea dispozitiilor privind preferințele tarifare menționate la articolul 67, autoritatile guvernamentale competente din țara exportatoare raspund de luarea oricaror masuri necesare pentru verificarea originii produselor si a celorlalte date înscrise pe certificate>*, este evident ca ne aflam in fata un certificat de origine nevalabil, care nu a fost emis de autoritatile competente statul Malaezia, rezultand astfel ca nu a fost efectuata verificarea regulilor de origine preferentiala prevazute de art. 68 din REG. CEE 2454/1993, si pe cale de consecinta, marfurile importate nu pot beneficia de regimul tarifar preferential (taxe vamale preferentiale = 3.5 %), iar in cazul in speta la punerea in libera in circulatie este aplicabila taxa vamala erga omnes de 7 %, prevazuta de Tariful Vamal Comunitar pentru incadrarea tarifara declarata la codul tarifar 7019590011.

Se retine ca la stabilirea drepturilor vamale, organele vamale au aplicat prevederile legale in vigoare la data depunerii declaratiei de import si dispozitiile art. 100 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei prevad ca **“Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de**

vamă, să modifice declarația vamală”, iar conform aceluiași art. alin. 3 **“Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”**

De asemenea, nu poate fi retinută nici mențiunea contestatarii cu privire la faptul că, „După primirea procesului verbal de control contestat prin prezenta, subscrisa a solicitat informații suplimentare din partea exportatorului, acesta din urmă asigurându-l că există doar o neînțelegere și ca certificatul de origine a fost certificat de către autoritățile malaeziene, în condițiile în care până la data prezentei nu a depus documente care să infirmе constatările organelor vamale românești și cu atât mai mult ale Ministerului Comerțului Internațional și Industriei din Malaezia care a efectuat verificările și a constatat certificatul de origine în cauză nu a fost emis de către autoritățile competente din statul Malaezia.

Invocarea de către contestatara a art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat), respectiv ca: „*Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, a făcut dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost întrunite*”, este neîntemeiată întrucât acesata omite să menționeze și dispozițiile ultimului alineat ale art. 82 din același act normativ care prevad:

Debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, un aviz indicând că existau îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țările sau teritoriile beneficiare”.

Astfel, se reține că la data depunerii declarației vamale erau în vigoare dispozițiile Regulamentului UE nr. 1135/09.11.2011, regulament în baza căruia Comisia Europeană a deschis o anchetă potrivit art. 1 din acest act normativ, pentru a determina dacă importurile în Uniune de țesături cu ochiuri deschise din fibre de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (codurile TARIC 7019 51 00 11 și 7019 59 00 11), eludează măsurile instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011.

Potrivit art. 1 alin. (1) din Reg. CEE 791/03.08.2011 s-a instituit o taxă de antidumping definitivă la importul de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 10 și 7019 59 00 10), originare din Republica Populară Chineză, iar potrivit art. 1 alin. (2) din acest regulament **taxa de antidumping definitivă – prevăzută pentru toate celelalte societăți – a fost stabilită la nivelul de 62,9 % care se aplică** prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului în cauză.

Ulterior acordării liberelor de vamă pentru declarația vamală sus menționată, Comisia Europeană a finalizat ancheta deschisă cu Reg. UE nr. 1135/09.11.2011 și a stabilit prin art. 1 din Regulamentul nr. 672/16.07.2012 următoarele:

“(1) Taxa antidumping definitivă aplicabilă „tuturor celorlalte societăți” instituită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 791/2011 asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise

din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, originare din Republica Populară Chineză, **se extinde la importurile din țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 11 și 7019 59 00 11).**

(2) Taxa extinsă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol se percepe la importurile expediate din Malaysia declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009”

În consecință, la importurile de țesături cu ochiuri deschise din fibra de sticlă cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează la poziția tarifară 7019590011, **care sunt expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, se aplică taxa de antidumping definitivă de 62,9 %- prevăzută pentru toate celelalte societăți – așa cum a fost stabilită prin Regulamentul UE nr. 791/03.08.2011.**

Având în vedere și considerentul nr. (19) din Regulamentul (UE) nr. 1135/09.08.2011, în baza căruia Comisia Europeană a deschis ancheta în cauză, potrivit căreia: <În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importarea produsului care face obiectul anchetei ar trebui să facă obiectul unei înregistrări pentru a garanta că, în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, poate fi prelevată retroactiv o sumă corespunzătoare în drepturi antidumping începând cu data înregistrării acestor importuri expediate din Malaysia, rezultă ca taxa antidumping definitivă de 62,9 % se aplică la importurile înregistrate în conformitate cu dispozițiile art. 2 din același act normativ, începând cu data intrării în vigoare a acestuia, respective data de 11.11.2011.

În consecință se reține că pentru importul marfurilor înscrise în declarațiile vamale în cauză, se impune stabilirea și încasarea taxei antidumping definitive la nivelul de 62,9 % în temeiul prevederilor art. 1 și a considerentului (19) din Regulamentul UE 672/16.07.2012, precum și art. 1 din Regulamentul 791/03.08.2011.

Întrucât declararea marfurilor înscrise în declarația vamală de punere în liberă circulație nr. 1x depusă a fost efectuată în numele și pe seama titularului, potrivit contractului de reprezentare directă, rezultă că SC X SRL are și calitatea de declarant pentru operațiunea de vamuire în cauză, după cum rezultă din dispozițiile art. 4 și art. 5 din REG. CEE 2913/1992 care prevăd:

“Art. 4 (18) Declarație vamală” reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal.

Art. 5 (1) În condițiile prevăzute la articolul 64 alineatul (2) și sub rezerva dispozițiilor adoptate în cadrul articolului 243 alineatul (2) litera (b), orice persoană își poate desemna un reprezentant în relația sa cu autoritățile vamale, pentru a întocmi actele și a îndeplini formalitățile prevăzute în reglementările vamale.

(2) O astfel de reprezentare poate fi:

- directă, caz în care reprezentantul acționează în numele și pe seama unei alte persoane”.

În consecință, contestatara răspunde pentru toate datele înscrise în declarația vamală nr. 1x și pentru autenticitatea documentelor anexate acesteia, potrivit dispozițiilor art. 199 din Regulamentul CEE 2454/1993 privind Regulamentul vamal Comunitar care prevăd:

“1. Fara a se aduce atingere eventualei aplicari a dispozitiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declaratii semnate de catre declarant sau reprezentantul acestuia îl obliga pe acesta ca, în conformitate cu dispozitiile în vigoare, sa raspunda de:

- corectitudinea informatiilor înscrise în declaratie;

- autenticitatea documentelor anexate si de

- respectarea tuturor obligatiilor ce decurg din plasarea respectivelor marfuri sub regimul avut în vedere”.

In speta sunt incidente si urmatoarele prevederi legale:

Legea nr. 86/2006 privind privind Codul vamal al Românie prevede:

”Art. 287 - Dispozitiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

Regulamentul CEE 2913/1992 a Consiliului de instituire a Codului vamal care prevad:

„Art. 20 (1) Drepturile legal datorate la aparitia unei datorii vamale se bazeaza pe Tariful Vamal al Comunitatilor Europene.

Art. 201 (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere tem-porară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației si care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozitiile naționale în vigoare.

Art. 214 (1) În absenta dispozitiilor contrare prevazute în prezentul cod și fara a aduce atingere alineatului (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile marfurilor se determina pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri la data nașterii datoriei vamale aferente.

(2) Atunci cand nu este posibila stabilirea precisa a datei la care a luat naștere datoria vamala, data avuta în vedere la stabilirea regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri este aceea la care autoritatile vamale decid ca marfurile îndeplinesc conditiile în care ia naștere o datorie vamala.

Cu toate acestea, atunci cand autoritatile vamale detin informatii pe baza carora pot stabili ca datoria vamala a luat naștere înainte de a se lua acea decizie, valoarea drepturilor de import sau export pentru marfurile în cauza se stabilește pe baza regulilor de evaluare adecvate în termenul cel mai scurt posibil în care se poate stabili existenta datoriei vamale rezultate din situatia respectiva pe baza informatiilor disponibile”.

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare,:

”Art. 136 - (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 139. - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite,

comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Art. 157. - (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize”.

In ceea ce privește aplicabilitatea teritorială a legislației comunitare adoptate la nivelul Uniunii Europene dispozițiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar prevăd ca: ***În cazul în care nu există dispoziții contrare, fie în conformitate cu convențiile internaționale sau cu practicile cutumiare cu întindere geografică sau economică limitată, fie în conformitate cu măsurile autonome ale Comunității, reglementările vamale comunitare se aplică uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunității”*** și ținând cont de faptul că la data de 01.01.2007 România a aderat la Uniunea Europeană potrivit Tratatului privind aderarea a României și a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, ratificat de România prin Legea nr. 157/2005, rezultă că **regulamentele comunitare sunt obligatorii în statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv în România.**

Se reține că măsura dispusă de organul vamal de a stabili diferențe de taxe vamale, taxe antidumping definitive și taxa pe valoarea adăugată în sarcina societății pentru marfurile importate din Malaysia, încadrate la pozițiile tarifare 7019590011 prin declarația vamală de punere în liberă circulație care fac obiectul cauzei, este temeinică și în deplină concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, și drept urmare, organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor vamale conform Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care s-a stabilit în sarcina societății o datorie vamală în suma totală de x lei

În consecință, contestația SC X SRL formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x pentru suma de x lei urmează să se respingă ca neîntemeiată.

3.2. Referitor la accesoriile în suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesoriile aferente drepturilor vamale în suma de x lei, în condițiile în care în sarcina sa a fost reținută ca datorate drepturi vamale de import în suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale Ilfov, organele vamale au reținut în sarcina societății drepturi vamale și TVA în suma totală de **x lei**, asupra căreia au fost calculate accesoriile aferente în suma totală de **x lei**.

In drept, art. 119 și art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevăd:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

" Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor".

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea accesoriilor reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatoarei au fost reținute că fiind datorate obligații fiscale principale în suma de **x lei**, aceasta nedeținând situații care să probeze calculul eronat al accesoriilor, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația și pentru suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

3.3. Referitor la cererea de suspendare a executării actului atacat cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații din cadrul D.G.F.P.-M.B. se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care suspendarea executării actului administrativ fiscal nu intra în competența sa materială de soluționare.

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații din cadrul D.G.F.P.-M.B. se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care solicitarea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisă de DJAOV Ilfov în baza procesului verbal de control nr. x, organele vamale au reținut în sarcina societății drepturi vamale în suma totală de x lei și accesorii aferente drepturilor vamale în suma de x lei.

Contestația societății vizează suspendarea executării creanțelor bugetare.

In drept, referitor la **suspendarea executării actului administrativ fiscal**, sunt incidente prevederile art.215 alin. (1) și alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cautiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de până la 2.000 lei."

Totodată, dispozițiile art.14 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipulează:

"(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art.7, a autorității publice care a emis actul, **persoana vatămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.**

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor.”

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, solicitarea societatii de suspendare a executarii actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.-M.B. nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, competenta revenind instantelor judecatoresti, conform legii.

Prin urmare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii constata necompetenta materiala privind solicitarea contestatarei de suspendarea a executarii obligatiilor de plata stabilite prin Decizia nr. x.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul, art. 5 (1) si (2) din REGULAMENTUL (CE) Nr. 732/2008 AL CONSILIULUI din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011, art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European si al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat,art. 20, ar. 201 si art. 214 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, art. 4 pct.. (18), art. 5 alin. (1) art. 67 (1) lit a), art. 68 (1), art. 80, art. 81, art. 83, art. 85,i art. 97lit. (l) alin. (1) si art. 199 din Regulamentul (CEE) 2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozitiile de aplicare a reglementarii (CEE) nr.2913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, art. 2 si art. 4 din Regulamentul (UE), nr. 1135/2011 al Comisiei, art. 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, art. 1 alin. (2) REG CEE 791/03.08.2011, art. 1 alin. (1) si (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 672/2012 al Cconsiliului din 16 iulie 2012 de extindere a taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011, art. 100 si art, 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 136, art. 139 si art. 157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, art.119, art. 120, art. 120¹,art.215 alin. (1) si alin.(2) si art. 216 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare,.

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata contestatia SC X SRL in ceea ce priveste Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de la Directia judeteana pentru accize si operatiuni vamale Ilfov in baza procesului verbal de control nr. x, prin care s-a stabilit in sarcina acesteia o datorie vamala in suma totala de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

2. Constata necompetenta materiala a D.G.F.P.-M.B.- Serviciul solutionare contestatii privind solicitarea suspendarii executarii.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.